

Liga ženskih volivk predlaga debato med Carterjem in Reaganom

WASHINGTON, D.C. — Liga ženskih volivk je sporočila, da je predlagala predsedsko debato, na kateri bi sodelovala samo predsednik Jimmy Carter in njegov republikanski tekmelec Ronald Reagan. John Anderson se te predlagane debate ne bi udeležil.

Carter se je odzval povablu in rekel, da je zadovoljen. Komaj čaka, da se debatira, da bi debatal neposredno z Reaganom. V naslednjih debatah, je pritrdil predsednik, bi lahko bil navzoč tudi John Anderson.

Ronald Reagan je pa takoj zavrnil pobudo Lige ženskih volivk. Vztraja dosledno na že izraženem stališču, da na vseh predsedniških debatah mora biti prisoten tudi Anderson.

Carterjevci s slastjo kritizirajo Reagana čes, da se boji neposredne debate s predsednikom. Opazovalci in analitiki volivne kampanje menijo, da je žogica sedaj v Reaganovem kotu in da je Carterju uspelo odvrniti pozornost od svojega odklona, sodelovati v prvi debati, na kateri je bil Anderson, nazaj na Reagana.

Reaganovi svetovalci so mnenja, da bi mu debata s Carterjem lahko škodovala in zato mu svetujejo, naj ne spremeni svojega dosedanjega stališča.

Možnosti za nadaljnje debate med predsedniškimi kandidati so torej še vedno pičle.

Fidel Castro docela ustavil "morski most" med ZDA in Kubo

HAVANA, Kuba. — Kubanski samodržec Fidel Castro je prepovedal nadaljnje delovanje takozvanega morskega mostu med Kubo in Združenimi državami, preko katerega je v zadnjih mesecih prišlo v ZDA okrog 125.000 kubanskih državljanov.

Castro je odredil, naj se vsi ameriški čolni, ki so čakali na begunce v pristanišču Mariel, blizu Havane, takoj vrnejo v ZDA. To so tudi storili.

Načelnik pisarne predsednika Jimmyja Carterja v Beli hiši, Jack Watson, je povedal novinarjem, da so imeli predstavniki obeh vlad več razgovorov glede problema kubanskih beguncev, da pa niso dosegli nobenega sporazuma.

Znano pa je, da je Carterjeva administracija želela ukiniti morskega mostu in da je z veseljem sprejela Castrovo odločitev, vrniti vse ugrabitelje potniških letal nazaj v ZDA. Dva ugrabitelja sta že bila vrnjena in odslej ni bilo nobene ugrabitve več.

Po najnovejših podatkih Veselitenega urada je okrog 80.000 novodošlih kubanskih beguncev že našlo zaposlitev oziroma se pridružilo svojcem. Več kot 40.000 jih pa še biva v raznih taboriščih.

**Ameriška Domovina
druži Slovence po vsem
svetu!**

Novi grobovi

John Vidergar

Umrli je John Vidergar, rojen v Zalogu, Slovenija, mož Anne, roj. Markič, oče Mili Lekan, Nade in dr. Ladi Vidergar (Mich.), 4-krat stari oče, brat Marije in Franceta (Slov.), član Najsv. Imena pri Sv. Vidu, Slovenske pristave, Dr. Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ in Tabor DSPB. Pogreb bo iz Zakrjškovega pogrebnege zavoda na 6016 St. Clair Ave. jutri, v torek, ob 9.30 dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10, nato na pokopališče Vernih duš v Chardonu. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Leonard Carl Girod

Pretekli petek je v Lake County Memorial West bolnišnici po kratki boleznii umrl 37 let stari Leonard Carl Girod z 9247 Rosemary Lane v Mentorju, rojen 27. aprila 1943 v Clevelandu, sin Leonarda in Gabrielle, roj. Rupnik, brat Kennetha, svak Carol in stric Lise, zaposlen kot električar pri podr. 38 IBEW zadnjih 13 let. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. danes dopoldne ob 10.30, nato na pokopališče Knollwood. Rev. Fred Bernlohr od euclidske luteranske cerkve na 431 E. 260 St. bo opravil molitve.

Tony M. Alick

Preteklo soboto zvečer je v Richmond Hts. bolnišnici umrl 75 let stari Tony M. Alick, brat Rose M. Davis, Frances Popik in Johna, veteran druge svetovne vojne, zaposlen pri Heat Ceiling Co. do svoje upokojitve. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo, 1. oktobra, ob 11. dopoldne, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes zvečer od 7. do 9. ter jutri popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

VREME

Pretežno oblačno danes z možnostjo krajevnih neviht. Najvišja temperatura okoli 70 F. Slično vreme jutri.

Nevarna zračna igra med vojaškimi letali ZDA in Libije!

WASHINGTON, D.C. — V zadnjih dneh je prišlo dvakrat do nevarnega srečanja med letali ameriških obrambnih sil na Sredozemskem območju z onimi libijskih vojnih sil.

ZDA imajo posebna vojaška letala, na katerih so zelo učinkovite prisluškovalne naprave. Ta letala letajo vzdolž južne obale Sredozemskega morja, a ostanejo izven zračnega prostora severnoafriških držav, med katerimi je tudi Libija.

Dne 16. septembra, ko se je približalo ameriško letalo libijskemu prostoru, so prišla blizu libijska lovska letala. Amerikanci so lahko prisluškovali pogovorom med piloti libijskih letal — govorili so v sirijščini — s komando na letališču. Komanda je celo odredila, naj lovci streljajo z raketami na ameriško letalo. To so menda tudi storili, vendar brez uspeha.

V naslednjih poletih je izvidniško letalo spremljala skupina ameriških lovcev tipa F-14. Dne 21. septembra so se zopet približali libijskim lovci. Ko so pa piloti opazili ameriške lovce, so se umaknili in se vrnili na svoje oporišče. Uradni predstavniki ameriške vlade nočejo priznati, da je res prišlo do omenjenih incidentov.

V Pentagonu so pa mnenja, da želi libijski samodržec Moamar Kadafy incident z ZDA. Na ta način bi dokazal drugim arabskim skrajnežem, da še vedno sodeluje v borbi proti ZDA in Izraelu.

Zakaj je pripravljena Carterjeva administracija tvegati incident z nadaljnjimi poletji, ni znano. Predstavniki Pentagona pravijo, da bi pomenila ukinitve ali omejitve ameriških izvidniških poletov nekakšno zmago za Kadafija in tega se Carter ne upa dovoliti tik pred predsedniškimi volitvami.

Teroristični napad na "Oktoberfestu" v Muenchenu!

MUENCHEN, Zah. Nem. — Neznani teroristi so nastavili peklenski stroj blizu izhoda prireditve "Oktoberfesta" v tem mestu. Močna eksplozija je ubila 12 oseb, več kot 100 jih je pa ranjenih, nekateri teh so v kritičnem stanju.

Preiskovalci so ugotovili, da je eden mrtvih 21-letni Gundolf Koehler, pripadnik prepovedane neonaistične skupine, ki jo vodi neki Karl-Heinz Hoffmann. Policisti so aretirali 6 članov te podtalne organizacije. Stirje od teh neonacistov so bili namenjeni v Jugoslavijo, ko jih je zasledovala policija.

Policija ponuja denarno nagrado v znesku več kot \$25.000 tistemu, ki bi povedal, kdo je odgovoren za atentat.

Med žrtvami napada je več tujih turistov. Oktoberfest je znana vsakoletna prireditev, katere se udeležuje več kot 100.000 obiskovalcev vsak dan.

V zadnjih treh letih se je število terorističnih dejanj v Zahodni Nemčiji znižalo. Večina znanih teroristov, predvsem tistih, ki so bili vključeni v skupini Baader-Meinhof, je ali mrtva ali za rešetkami.

Zadnje vesti

• Washington, D.C. — Carterjeva administracija je povedala iraški vladi, da ne bi mogla sprejeti priključitev iranske pokrajine Khuzistan, v kateri je večina iranskih naftnih nahajališč, Iraku. Kaj bi ZDA dejansko storile v takem slučaju, ni povedala.

• New York, N.Y. — Varnostni svet Združenih narodov je soglasno sprejel večeraj resolucijo, v kateri je pozval Iran in Irak, naj sprejmeta premirje.

**Žrtvujemo se za svoj tisk,
ohranimo naš slovenski
list Ameriško Domovino!**

Cerkev v Sloveniji v letih 1945-1953

novi ustavi, ki je ločila Cerkev od države in dovolila svobodo vesti in bogoslužja, verske svobode ni bilo.

Po že končani vojni je bilo brez sodnega postopka ubitih ali pa s sodnim postopkom na smrt obsojenih iz ljubljanske škofije 23 duhovnikov in 23 bogoslovcev, v ječo pa v tem in naslednjem obdobju poslanih 272 duhovnikov (več kot 80%).

V tem času so duhovnike pogosto obmetavali s kamenjem in jajci ali jih fizično napadali, tudi v cerkvah med mašo. Ljubljanskega škofa Vovka je v Novem mestu režimski plačanec polil z benzinom in zažgal. Za svoje dejanje je dobil deset dni pogojnega zapora.

Jeseni 1949 je bilo ustanovljeno Cirilmetodijsko društvo katoliških duhovnikov, s katerim je hotel režim duhovnike razdvojiti in izigrati proti škofu v Rimu. Društvo je nudilo svojim članom posebne ugodnosti (zdravni-

ško pomoč, zavarovanje, pokojnino), pa tudi režim je bil do njih strpen (OZNA jih ni zasliševala, lažje so dobili dovoljenje za pouk verouka, časopisje jih ni napadalo).

Pomladi 1948 so morale redovnice v petih urah zapustiti bolnice, v katerih so delale kot bolniške sestre, ali pa izstopiti iz reda.

Režim je v tem obdobju zapiral in zasegal cerkve, "neznanici" pa so skrunili kapelice in znamenja. V Ljubljani so cerkev sv. Jožefa namenili za filmski atelje, karmeličansko cerkev so porušili, križanke dali starokatoličanom. Cerkev na Ptujski gori so za dolgo spremenili v muzej, prav tako cerkev na Blejskem otoku. Dovoljenj za zidavo novih cerkva niso dajali.

Večino župnišč so zasedli s tujimi strankami, posebno še z družinami miličnikov in uslužbencev OZNE. Župnim uradom so vzeli cerkvene knjige in jim jih dolgo niso

IRAŠKO-IRANSKA VOJNA ŠE TRAJA; OBE STRANI UTRPELI VELIKE IZGUBE

BAGDAD, Irak; TEHERAN, Iran. — Nenapovedana, a dejanska vojna med Irakom in Iranom traja več kot teden dni in nič ne kaže, da je bo kmalu konec. Predstavniki Iraka sicer že več dni trdijo, da je Irak pripravljen sprejeti premirje, da pa mora Iran priznati kot predpogoj veljavnost iraških ozemeljskih zahtev.

Ministrski predsednik iranske vlade Mohammed Ali Radžaj je dejal, da Iran ne bo klonil pred pritiskom "iraških brezvercev" in bo vztrajal do končne zmage. Ajatola Homeini, iranski verski voditelj, govori isto.

"Ako padete v boju proti iraškim brezvercem," je dejal Homeini iranskim vojakom, "pojdetek takoj v nebesa. Ako ubijete koga od napadalcev, si zaslužite svoje mesto v nebesih." Homeini je pozval iraško ljudstvo, naj porine nož v hrbet iraškemu samodržcu Sadamu Huseinu.

Boji na kopnem se nadaljujejo in Iranci menda napredujejo v notranjost Irana. Po nekaterih sicer nepotrjenih vesteh — propagandna stroja na obeh straneh si očitno izmišljata podatke o bojih in izgubah, ki jih utrpí nasprotna stran — so iraške enote prodrle do 50 milj v iransko ozemlje. Iransko obalno in obmejno mesto Abadan, kjer je največja rafinerija na svetu, je še vedno obkoljeno, branitelji pa uspešno kljubujejo vsem napadom. Rafinerija sama pa je v plamenih.

Letala aktivna

Letalski napadi obeh strani so osredotočeni na rafinerije, naftovode in naftna polja. Tako so iranska letala poškodovala glavni naftovod, ki vodi iz Iraka do pristanišča na Sredozemskem morju in skozi Turčijo. Irak je bil prisiljen ustaviti ves izvoz nafte.

vrnili. Prav tako so zaplenili vse prosvetne domove in večino poslopj za dobrodelne namene.

Vse cerkvene vzgojne zavode si je režim prisvojil (med drugimi škofove zavode v št. Vidu nad Ljubljano in Mariboru). Od 152 redovnih hiš jih je ostalo le nekaj deset za onemogle redovnice in redovnice.

Nova oblast je hotela Cerkev tudi gospodarsko uničiti. Z agrarno reformo so 1945 brez odškodnine nacionalizirali gospodarska posestva z nad 30 ha, cerkvam so nalogali težke davke, prepovedali bero, duhovnikom določili davek po dohodkih, ki so si jih finančne oblasti pogosto same izmišljale. 1952 so pobirali od duhovnikov davek za nazaj (1947-1951), češ da so bili tedaj davki pre nizki določeni. Vrsta duhovnikov je bila tedaj obsojena zaradi "odtegovanja" davkov.

(Dalje)

Zahvala

Vodja skupin "Galebi" in "Mavrica", č. g. Franc Pohajac, nam je poslal sledečo izjavo, namenjeno vsem clevelandskim Slovincem!

"Zahvala, ko se od vas poslavljamo, dragi nam clevelandski Slovenci, naša misel in naša hvaležnost ostane pri vas za tako navdušen sprejem. Srčni Bog plačaj vam vsem, zlasti pa g. Rudiju Knezu in Mladim harmonikarjem, Primorskemu klubu in g. Franku Sterletu, lastniku Slovenian Country House, za nepričakovan večer, ki smo ga preživeli v njegovi restavraciji! Ravno tako srčna zahvala Ameriški Domovini, Tonyju Petkovšku in dr. Milanu Pavlovčiču za vso podporo!

Vaš sprejem nam bo ostal v nepozabnem spominu.

Franc Pohajac"

Iz Clevelanda in okolice

Uspel koncert—

Včeraj popoldne sta anseml Galebi in dekliški tercet Mavrica iz Opčin pri Trstu navdušila okrog 700 gostov, ki so napolnili avditorij pri Sv. Vidu do zadnjega kotička. K res lepemu uspehu čestitamo obema skupinama, njunemu vodji, č. g. Francu Pohajcu in č. g. Tonetu Bedenčiču, ki je sodeloval z barvnimi diapozitivi o lepotah Slovenije! Čestitamo tudi glavnemu organizatorju nastopa v Clevelandu, g. Rudiju Knezu, ter članom in članicam Primorskega kluba, ki so veliko pomagali k uspehu koncerta!

Devetdeset let—

Včeraj dopoldne je Društvo št. 25 KSKJ praznovalo 90. obletnico svojega obstoja s koncelebrirano sv. mašo v cerkvi sv. Vida ob 9.15 dopoldne, nato z zajtrkom in kratkim programom. Somaševala sta duhovni vodja KSKJ msgr. Louis B. Baznik in župnik pri Sv. Vidu, Jože Božnar. Navzočih je bilo okrog 150 članov društva, njihovih svojcev in povabljenih gostov. K molitvi—

Člani Dr. Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ, Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu in Tabor DSPB so vabljeni nocoj ob 7.30 v Zakrjškovo pogrebni zavod na St. Clair Ave. k molitvi za pok. člana Johna Vidergarja, v torek dopoldne pa k njegovemu pogrebu.

Seja—

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima svojo sejo v sredo, 1. oktobra, ob 1.30 popoldne v društveni sobi svetovidskega avditorija. Po seji zabava.

Raznašalca iščemo—

Uprava Ameriške Domovine išče raznašalca za E. 220, 222, 223, 236, 237, 245 ceste, Arms, Beckfort, Ivan, Miller in Nicholas avenue. Oglasite osebo v naši pisarni ali pokličite tel. št. 431-0628!

Tiskovnemu skladu—

Msgr. Louis B. Baznik, dolgoletni svetovidski župnik, ki je sedaj pri Sv. Kristini v Euclidu, je daroval \$22 v tiskovni sklad Ameriške Domovine. Msgr. Bazniku naša iskrena hvala!

Desegregacija sistema javnih šol v Chicagu bo izvedena šele 1981

CHICAGO, Ill. — Šolski odbor mesta Chicaga in pravosodno tajništvo ZDA sta sklenila pogodbo, na podlagi katere bo desegregacija vseh javnih šol v mestu izvedena v celoti v šolskem letu 1981-1982. Pravkar začeto šolsko leto bo šolski odbor uporabil za pripravo načrta za desegregacijo šol.

Letos obiskuje javne šole v Chicagu 477.339 učencev in učenek, od katerih jih je kar 80 odstotkov, ki pripadajo eni ali drugi uradno priznani etnični ali rasni manjšini. Ob istem času je zaposlenih v chikaških javnih šolah 25.514 učiteljev in učiteljic, od katerih je okrog 51% belega rodu.

Zvezna vlada se je obvezala nuditi šolskemu sistemu ogromno finančno pomoč v zameno za mirno in popolno desegregacijo javnih šol.

Pasjost nad Njujorškom je prešla, loda...

NEW YORK, N.Y. — Naše slovensko skupnostno življenje pri Sv. Cirilu nam teče po izvoženih kolesnicah, kar povzroča, da se od časa do časa nekam malo pogrezne in zastane. Zmerom težje in težje je ga bo voziti naprej tudi takrat, ko soperice moreče ne bo v ozračju nad Njujorškom, po katerem so naši slovenski srenjčani in pa farani slovenskega Sv. Cirila na Osmi razpršeni.

Na dan Velike maše, kot ponavadi na Slovenskem, če je le dež malce poškropil razbeljeno zemljo, se je tudi nam na Njujorškem pasjost v zraku pretrgala. Kar oddahnili smo se v tem pogledu.

Vendar življenje pozna še druge nevšečnosti, ki so bolj moreče, kot pa je vročinska in mokrotna soperica v ozračju, ko te mrtviči tako močno, da pozabljaš na dolžnost obiskovanja narodne cerkve na tujem.

Ena od teh je starost, ki s seboj mnogokrat prinaša btežnost in nezmožnost in te priklepa na dom in celo na postelj ali pa invalidni voziček. To ugotavljanje mi je prinesla pomisel na: Mici Rode-Molec, Josephine Kukovic (Zniderjevo Pepo), Cilko Remec, Terezo Zajc, Terezo Škrabe, Ljuzo Kirše, Josephine Grašek in druge.

Vse te in mnoge ter mnogi drugi so enkrat redno prihajali k slovenskemu Sv. Cirilu na Osmo. Polnili so domačo cerkvico in tudi delali vse, kar se je dalo, da je bilo v tem slovenskem središču življenje bogatejše, ne samo v zabavnosti — ampak tudi v verskem duhovnem izživljanju.

Litanije so takrat še peli, h križevem potu so hodili, rožni venec so molili in 40-urno pobožnost opravljali. In še bi radi prišli med nas na Osmo, da bi bila naša cerkvica polnejša, pa jim telesne moči tega ne dovoli, ker so splahnele in noge jih več ne drže pokonci.

Vse njihovo življenje in vse njihove nevšečnosti teko mimo nas, ko jih pozabljamo. Pozabljamo pa jih, ker samo molimo, a dela usmiljenega so za nas v času pridobivanja pretežka in premalo pridobitna v materialnem in ugodnostnem pogledu.

Pa še ena pasjost nas kar naprej zasleduje, je skrivna in hodi stalno z nami in nam jemlje iz naše srede brate in sestre. Ta skrivna zalezovalka, ki ji pravimo smrt, nas je spet življenjsko oškodovala za dvojce življenj.

V tretjem avgustovskem tednu nam je iztrgala srenjčanko Mary Žavbi, po domače Goltarjevo Mici iz Vira pri Domžalah, ki je skoraj do nedavnega stalno živela v Ridgewoodu. Pred leti je bila močno delavna faranka slovenskega Sv. Cirila. Dobro leto je bila že pri hčerki na Long Islandu, kjer je umrla in je tudi pokopana na St. Charles' pokopališču, koder leži že veliko naših slovenskih rojakov. Oznanilo njene smrti nas je zalotilo v presečenju.

Za mnoge od nas pa so se vlekli moreči dnevi od 17. julija pa vse do septembeskega dneva Male maše, ko so začeli telefonski klici oznanjati: Danes ob 7. zjutraj je za zmerom zaspal Frank Vojska.

In tako ga ne bo nikdar več k slovenskemu Sv. Cirilu na Osmi, kamor je redno prihajal vsako nedeljo. Da, prav vsako nedeljo, vse od svojega prihoda v Ameriko, skoraj pred 58 leti, pa do letošnjega 13. julija. Zares ne vem, če je

imela naša cerkvica zvestejšega obiskovalca. V tem pogledu je bil nadkrilil celo umrlega Jožeta Škrabeta, ker se je več kot 10 let obotavljal vključiti se v svetocirilsko slovensko cerkveno skupnost, ko je poskušal s svojo faro v Brooklynu. Frank pa je bil zares fant od fare na Osmi.

Tudi v njeni neposredni sosesčini je preživel svoja ameriška leta. Najprej na Četrty cesti med Avenijo A in B, vse od prihoda v svojo novo domovino Ameriko, ki jo je zmeraj imel kot svojo pravo, in pa do vpoklica k vojakom med drugo svetovno vojno. Ko se je vrnil iz vojske, ki jo je služil vseskozi kar na ameriških tleh, v letalski šoli v New Jerseyju kot inštruktor drugih, ko je sam uspešno opravil ta tečaj.

Po vojni, ko se je vrnil, si je poiskal stanovanje na Devety cesti, tako da je okoli vogala prihajal k Sv. Cirilu. Samo zadnjih 12 let je živel v Ridgewoodu, prav v moji sosesčini, tudi ob Wyckoffu. Velikokrat me je odpeljal na Osmo, ko sem ga poklical, posebno, če sem bil obremenjen s slovenskimi knjigami, ki sem jih za Ligo slovenskih Amerikancev razpečaval na Osmi, pa kadar je bilo slabo vreme.

V letih, ko mene še ni bilo na Njujorškom, je bil Frank še vse bolj delaven na Osmi. V letih najhujše krize, kar jih je slovenska farna skupnost doživela, ko so Domovinci zapustili Sv. Cirila in ustvarili pravi razdor, je bil Frank med tistimi, ki so reševali to farno skupnost in ustanovili farno društvo Bled, ki je kar 10 let delovalo in splahnelo. Za njegovega naslednika bi lahko vzeli društvo Prešern po drugi svetovni vojni. Kajti člani Bleda so skrbeli za petje in igre na Osmi. Frank je začel peti, in je pel vse do letošnjega junija na koro.

Ob koncu junija je prenehal hoditi na kor. Raje se je vsedel v zadnjo klop v cerkvi. In malo poprej sem že v njegovem obrazu zasluhlil, da se z njim nekaj dogaja. Skorajda nekaj neverjetnega, da bi bil Frank bolan. Pa vendar bil je zares bolan in to težko bolan, da smrtno bolan. In vendar nikomur ni nič potožil, vse do 14. julija, ko je prvič odšel k zdravniku. Ta ga je čez 3 dni poslal v bolnico. Na peti dan so ga operirali, a operacija ni uspešna, ker rak se mu je že vse preveč prihuljeno razlezel. In rakasti izrastek ob jetrih, kjer ga niso mogli odstraniti, je bil smrtonosen.

Osem tednov v bolnici je bilo zanj dovolj trpljenja, da je mirno v Gospodu zaspal na dan Marijinega rojstva, ki smo ga na Slovenskem slavili, a tu v Ameriki je delavni dan, celo za katoliške šole.

In na ta dan je bil mrtvi Frank prepeljan iz Wyckoff bolnice v pogrebno žalo Peter Geis v Ridgewoodu, kar nasproti Ligne hiše, kamor je velikokrat prihajal na cerkvene pevske vaje.

V sredo zvečer je mrtvi Frank spet sklical naše Fantozke z Osme, ki so mu pod vodstvom organista Franja Kostanjskega v hvaležnost in slavo lepo zapeli, medtem ko je župnik, oče Robert opravil molitve in se z lepimi besedami od njega poslovil tajnik Lige slovenskih Amerikancev inž. Simon Kregar. Te poslovilne besede v celoti objavljam po mojem dopisu.

V zadnjih letih sem bil morda jaz tisti, s katerim je

bil Frank še največ v družbi, razen s sestrčno Ančko Oblakovo in sestrično ter bratrancem v Doverju, N.J., kamor je redno zahajal vsako drugo nedeljo. V tem oziru me seveda tolče tudi družba v pivnici Lockner na vogalu Wyckoff in Gates Avenue v Ridgewoodu. Sem me je vsa leta spravljala, a ni uspel. Rad pa sem šel z njim v Jamaica Bay, koder sva posedela ob vročih večerih in se pomenkovala.

Frank je bil svojevrsten. Rad v družbi, a zaprt v svoj svet. Svoje notranjosti ni razkazoval nikomur, kot tudi ni nikogar vabil v svoje domovanje, ki je bilo nadvse skromno.

Skromnost je imel rad, pa je bil ob prilikah tudi gurnan, kot da se ni mogel ločiti od skromnega doma pri Tomžku pod domžalskim cerkvenim gričkom na stobovski plati ob Stobošaku, malem bajtarju, kjer je kot fant podnevi lovil žabe, ob večerih pa poslušal njihovo rega, rega, kvak, kvak... Tod je rad brodil po blatu in vodi ter lovil žabja jajčeca in vodne alge. Hkrati se je pogrezal v primitivno življenje narave, v katero ni toliko prodril na Slovenskem, ker je po drugem letu meščanske šole v Šiški že odšel v ameriški svet.

In v tem se je s svojim nespremenjenim bistvom po svoje razživel, se zanimal zanj bolj kot mi intelektualni kulturniki. Ameriko je poznal, tudi njeno rastlinstvo in živalstvo, pa tudi slikarske struje v tej deželi, razen skrajnega modernizma, ki ga sploh ni hotel pogledati. In tak je bil Frank tudi v drugih stvareh.

Ko sem mu pred 10 leti govoril, da bo Ridgewood močno padal, mi je rekel: Zakaj pa gledaš na tisto, kar propada, drugam poglej. In tak je bil tudi ob boleznih svoji. Ni menda hotel vedeti in čutili, kar je dejansko že čutil. Tarnal in vzdihoval pa Frank zares ni!

Več kot 25 let se je udeleževal slikarskih razstav na Washington Square v mestni njujorški četrti Greenwich Village, spomladi ob Dnevu mrtvih in jeseni ob Delavskem.

Do slikarstva je imel nekaj nagnjenosti v sebi. Vendar samo priložnostno ga je to razpoloženje zagrabilo. Tedaj je poiskal kakšno razglednico in razpel platno ter nanesel nanj, kar mu je ugalajo. Včasih pa se je kam odpeljal, vzela s seboj fotoaparati in ujel vanj, kar ga je v naravi zagrabilo in potem prenese s slike na platno. Jaz bi rekel, da je bil slikar, toda ne umetnik. O tem sva mnogo govorila, včasih mi je kaj zameril za minuto! Frank se ni nikdar prepiral. Zmerom pa se je razburljivo zavzel za Ameriko, kateri je bil zares zvest, čisto po reku: My country, right or wrong!

V taki ihti smo ga prečesto lahko opazovali tudi za baro na Osmi, kjer je užival kot točaj in premnogokrat razkrival svoj amerikanizem, na katerega se je ponašal.

V krsti ob vzglavju je to nazorno ponazorovala v trikotno blazino zvita ameriška zastava. A njegova smrt je v naši njujorški skupnosti razgrnila pred nami sliko slovenskega pogreba, opravljena samo s slovensko besedo, kateri je Frank v življenju že raje dal drugo mesto.

Vendar Frank je bil Frank slovenske Osme, in slovenska Osma se je od njega za zvestobo po slovensko poslovila in ga položila v iskreno

prisvojeno ameriško zemljo. V nesmrtnost je globoko veroval, in zato tudi tega septemskega dne ni umrl.

Tone Osovnik

Franku Vojski v spomin

Gospod župnik, sorodniki in prijatelji Franka Vojske!

Ko smo pred skoraj tremi desetletji na tržaškem radiu pripravljali slušno igro "Amerikanec", me je rajni profesor Jože Peterlin učil, kako naj igram slovenskega Amerikanca: "Vseobsežen je, prešeren, svoboden in samosvoji gospod, odkrit in vesel človek, nekako živo razodetje Novega sveta, v katerega rojstne listine so očetje domovine zapisali pravico do sreče in isti sapi s pravicami človeka. V hipu pa" je učil Jože Peterlin, "ga prevzame slovensko domotožje." Glejte, Frank Vojska je bil zares slovenski Amerikanec.

V dolgih, veselih in žalostnih letih nisem srečal rokaja, ki bi bil v taki meri povezan z Ameriko preprostega človeka, z Ameriko večnega nastajanja. Nisem našel nikogar, ki bi bolj zaupal v našo deželo. Lani, novembra, na našem slovenskem srečanju, je ponavljal: "Veš, ameriški listini, to je ustavi in izjavi o neodvisnosti, se na dolgo roko nihče ne more ogniti. V neki meri se sklicuje na vest, ne pozna ne laži in ne prevare." Živel je med garači in vsrkal vase njihove značilnosti, vestnost pri delu, po delu pa — kot bi vsa teža padla z ramen, predvsem pa večno lebdede zaupanje v pravico.

Ko sem ga zadnjič videl, je sedel na pragu slovenske cerkve, sam, otožen in zamišljen. Na stopnišču naše cerkve, ki je znano po vsem svetu po podobah mladega grozda nasmejanih slovenskih otrok za Velike noči, po rožah, butaricah, nošah in barvah. "Ne morem več voziti, ne vidim prav, bojim se vijugaste poti v Mohansic Park. Domov grem." Z gospodom župnikom patrom Robertom sva ga vzela s seboj. Mož, ki je rad prisedel k dobri mizi, ki je rad držal kozarček in prepeval, je molčal ves čas. Bilo je meseca julija tega leta. Bil je zrel grozd za trgateg, in trgateg je prišla v nekaj tednih.

Frank Vojska je bil slovenska korenina. Mož starega rodu, o katerem dostikrat pravijo, da novih rodov ne razume, ni zamudil ene same slovenske prireditve, igre, veselice, trgatve, obletnice, prosvetne ure, pa tudi slovenskih srečanj v dvorinah newyorških univerz in akademskih ustanov. Bil je v dno svoje slovenske biti vesel z nami, da zmoremo v tej metropoli, v središču sveta, ohraniti neskaljeno slovenstvo na višini ameriške omike.

"Fantje, lepo ste napravili," je ponavljal, "lepo ste napravili!" Le odkod je poznal globine slovenske ustvarjalnosti, poezije, glasbe, likovnih stvaritev? Zanimal se je za vsa vprašanja, ki določajo usodo preprostih ljudi, za zakonodajo, mestno in krajevno upravo, za delavske unije; propadanje Ridgewooda ga je močno prizadelo — vendar se ni umaknil.

Frank Vojska je bil mož dveh domovin in dveh zvestob, slovenske in ameriške. "Vojska bo!" smo rekli. "Vojska je!" je odgovoril. Sedaj je mir, Frank Vojska je v miru. Pogrešali ga bomo, pevca na koro, slovenskega slikarja-samouka, enega izmed temeljnih kamnov slovenske družabnosti v ameri-

ški metropoli. Pogrešali ga bodo ameriški prijatelji v Ridgewoodu, preprosti ljudje večnega pričakovanja, iskalci ugodij in drobčenih rečeh, bogastva in preproščini, prešernosti in skromnosti.

"Veš," tako je pripovedoval, "na večer si pa zaželim a cup of hot coffee. Ko pridem domov, odprem pipico — pravega štedilnika niti nimam — vzamem kozarec, ga napolnim z instant, potem pa

vlijem toplo vodo kar iz pipe in si pripravim a cup of hot coffee. Vidiš, tako je!"

Ko je prišel v nebese, je gotovo po svoje rekel: "Pojdite no, takega vendar nisem vreden." Pa jih je temeljito zaslužil!

Naj počiva v miru!

(Govor inž. Simona Kregarja v slovo Franku Vojski v Peter Geis pogrebem zavodu v New Yorku, 10. septembra 1980.)

KOLENDAR društvenih prireditev

OKTOBER

4. — Slovenski delavski dom na Waterloo priredi pečeno školk. Dobiček gre v korist Doma. Servirajo od 6. do 8. zvečer.
5. — Slovenski narodni dom na Stanley Ave., Maple Hts. priredi Vinsko trgateg. Začetek ob 2. uri popoldne.
5. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu priredi kosilo v prid Pro-Life Assn. v avditoriju pri Sv. Vidu. Servirajo od 11. dop. do 3. pop.
11. — Klub slovenskih upokojencev za Newburg-Maple Hts. priredi večerjo in ples v SND na E. 80 St. Večerjo Servirajo od 6. do 9. zvečer.
11. — Društvo S.P.B. Cleveland priredi prijateljsko srečanje ob 30-letnici prihoda v Ameriko z družabnim večerom v avditoriju sv. Vida.
11. — Odbor Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. priredi "Jadransko noč" z večerjo in plesom.
18. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi večerjo in ples v počastitev 50-letnice svojega obstoja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 6.30 zvečer.
18. — Tabor, DSPB Cleveland, prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo "Veseli Slovenci".
23. — Slovenska filharmonija iz Ljubljane gostuje v koncertni dvorani Severance Hall.
25. — Stajerski klub, Cleveland, O. priredi martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Pričetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.
26. — Občni zbor Slovenske pristave.

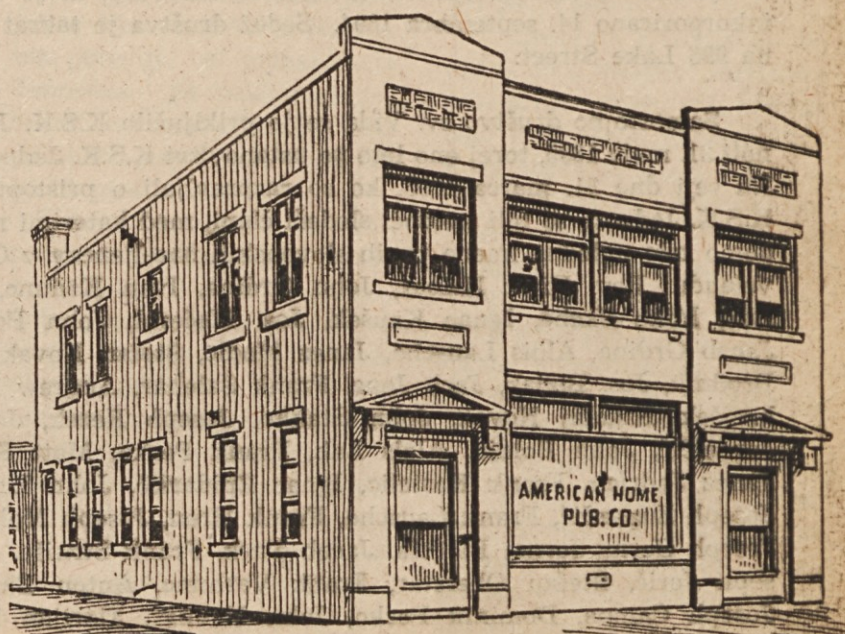
NOVEMBER

8. — Praznovanje 30-letnice društva Triglav, Milwaukee, v dvorani cerkve sv. Janeza na Cold Spring Rd. s svečanim sporedom. Pričetek ob 6. zvečer.
8. — Belokranjski klub priredi svoje vsakoletno martinovanje v Slov. narodnem domu na St. Clairju. Igra orkester John Hutar "Just for You".
9. — Slomškov krožek postreže s kosilom v avditoriju pri Sv. Vidu od 11.30 do 1.30 popoldne.
9. — Občni zbor Slovensko-ameriškega primorskega kluba v prostorih Tony's Polka Village na E. 185 cesti. Začetek ob 3. uri popoldne.
29. — Mladinski pevski zbor, Kr. 3 SNPJ priredi večerjo, koncert in ples v SDD na Waterloo Road.

Slovenske ženske zveze poda svoj letni koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Začetek ob 4. uri popoldne.

DECEMBER

7. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi MIKLAVŽEVANJE v farni dvorani. Pričetek ob treh popoldne.
13. — Dr. sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ priredi Miklavževanje za mladinsko članstvo v društveni sobi farne dvorane pri Sv. Vidu. Začetek ob 2.30 popoldne.
14. — Dr. sv. Jožefa KSKJ št. 169 bo imelo svojo božičnico ob 3. popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 1981
- FEBRUAR
22. — Slovenska šola pri Sv. Vidu ima kosilo v korist šole v farni dvorani. Servirajo od 11.30 do 1.30 popoldne.
- MAJ
10. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

Za vsakovrstna fiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

5117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZVANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NASI

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

• OGLASUJTE V / AMERIŠKI DOMOVINI /

• PRIPOROČAJTE / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE / AMERIŠKI DOMOVINI / OSEBNE NOVICE

• DOPISUJTE V / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE PRAVOCASNO SPREMEMBO NASLOVA

• PORAVNAJTE PRAVOCASNO NAROCNINO

PATRONIZE OUR ADVERTISERS

Keep the American Home Alive

Društvo sv. Vida št. 25, Cleveland, Ohio, obhaja 90-letnico ustanovitve

Cleveland, Ohio — V nedeljo, 28. septembra 1980, bo društvo sv. Vida št. 25 K.S.K.J., Cleveland, Ohio, obhajalo 90. obletnico ustanovitve. V ta namen bo ob 9.15 uri zjutraj darovana sv. maša v cerkvi sv. Vida, pri kateri bo članstvo skupno šlo k sv. obhajilu. Po sv. maši bo v cerkveni dvorani skupen zajtrk za članstvo in njih družine. Zajtrk je brezplačen, treba pa je prigrasiti udeležbo, da vedo koliko pripraviti. Ob tej priložnosti bodo počaščeni člani in članice, ki so že 50 let člani društva ali K.S.K. Jednote. Za rezervacijo pokličite čimprej tajnika društva Albin Orehek, tel. 481-1481.

Društvo sv. Vida št. 25 K.S.K.J. ima za seboj pestro zgodovino od prvega naseljevanja Slovencev v Clevelandu do sedanjega časa, saj je še vedno aktivno v mnogih zadevah naselbine, predvsem pa fare sv. Vida. Je najstarejše slovensko društvo in organizacija v Clevelandu. Ustanovljeno je bilo leta 1890 pod imenom "Marijin Spolek", iz česar moremo sklepati, da je pri ustanovitvi imel opravka znani slovaški duhovnik in velik prijatelj Slovencev Stefan Furdek. "Marijin Spolek" je po slovensko Marijino društvo. Glavni ustanovitelj je bil prvi slovenski naseljenc v Clevelandu Joseph Turk, ki se je naselil v Clevelandu leta 1881. Namen društva je bil približno isti kot ga nakazujejo še sedaj pravila K.S.K. Jednote. Ustanovitelji so bili: Joseph Turk, ki je bil tudi prvi predsednik društva; Joseph Strniša. Michael Skebe, John Grdina, John Rus, Jakob Turk, Anton Kline in Joseph Znidaršič.

Društvo je delovalo pod imenom "Marijin Spolek" do leta 1893, ko so ustanovili faro sv. Vida. Na željo večine članov so spremenili ime na Slovensko društvo sv. Vida, ki je bilo inkorporirano 14. septembra 1894. Sedež društva je takrat bil na 996 Lake Street.

Samostojno društvo sv. Vida se je priključilo K.S.K. Jednoti 31. maja 1895, torej eno leto po ustanovitvi K.S.K. Jednote. Na seji dne 31. marca 1895, ko so razpravljali o pristopu h K.S.K. Jednoti, so bili navzoči sledeči člani, med katerimi najdemo zelo ugledna imena prvih slovenskih naseljencev v Clevelandu: Rev. Vitus Hribar, John Grdina, Ivan Kadunc, J. Rus, Mike Skebe, Ignac Kaušek, Jos. Mačerol, John Pous, Jacob Grdina, Alois Lausche, Janez Modic, Stefan Novak, J. Brodnik, Jos. Bizjak, Jack Jenc, Frank Salehar, Andrew Zakrajšek, Nikolaj Novak, John Stanko, Joseph Rezek, John Jernejčič, John Boldin, Alois Lah, Frank Perko, Matt Silc, Janez Jadrich, Frank Kastelic, Ignac Znidaršič, John Hren, Joseph Zupančič, Frank Lausche, Frank Hren, Joseph Mohar, Joseph Germ, Jernej Blatnik, Jacob Turk, Frank Strniša, Joseph Jerič, Stefan Oberstar, Frank Verhunc, Anton Barle, Joseph Čampa, Dominik Perko, John Vidmar, Florijan Zamejc, Joseph Stimec, Janez Ravšel, Joseph Perko, Mihael Urbas, Frank Bokar, Joseph Tomažević, John Berovčan, Anton Boldan, Joseph Škufca, Joseph Rozalin, Anton Adler, John Boldan, Matija Zonta, Simon Marolt, Frank Urankar, John Baznik, Anton Kuhel, Anton Prijatelj, Anton Petrič, Joseph Vidgoj, Ignac Perko.

Ta imena sem navedel, ker bo najbrž več sedanjih članov društva sv. Vida št. 25 med njimi našlo imena svojih staršev ali starih staršev. Vsi navedeni so bili najbrž tudi med prvimi farani novoustanovljene fare sv. Vida.

Glede pristopa društva h K.S.K. Jednoti pa ni bilo edinosti med članstvom in je prišlo celo do tožbe, ker so nekateri člani zahtevali pri odstopu svoj delež izplačan.

Društvo sv. Vida je imelo tudi važno vlogo pri ustanovitvi fare sv. Vida tako z delom pri gradnji cerkve kot s finančno podporo. Društvo sv. Vida je bilo med prvimi, ki je darovalo \$150 za gradnjo nove šole Sv. Vida leta 1911. Za tiste čase je bila to kar lepa vsota. Ko so leta 1930 začeli z gradnjo sedanje nove cerkve sv. Vida, je društvo sv. Vida v teku dveh let darovalo za novo cerkev \$1.200.

V drugi svetovni vojski je 105 članov društva sv. Vida št. 25 služilo v ameriških oboroženih silah. Trije člani so v vojski padli, eden v Afriki, eden v Italiji, eden v Franciji.

Najbrž od nobenega K.S.K.J. društva ni bilo toliko članov izvoljenih v glavni odbor K.S.K. Jednote kot od društva Sv. Vida št. 25. Dva sta bila celo glavna predsednika in sicer Anton Grdina in Joseph Nemanich. V glavnem odboru so bili tudi sledeči člani društva sv. Vida št. 25: Prvi je bil Mihael Skebe, potem Joseph Jarc, John Zulich, Joseph Russ, dr. J. M. Selikar, dr. M. F. Oman, Ivan Zupan, Ivan Račič, Ernest Račič in v sedanjem glavnem odboru so še msgr. Louis B. Baznik, Anthony Mravle in Joseph Baskovic.

V tem letu vodi poslovanje društva sv. Vida št. 25 sledeči odbor: Joseph S. Baskovic, predsednik; Joseph Hocevar, podpredsednik; Albin Orehek, tajnik; Frank Zupančič, zapisnikar; John Turek, blagajnik. Reditelj Frank Turek. Nadzorni odbor: James Debevec, John Hocevar in Dominic Stupica.

Nekaj več podrobnosti o zgodovini društva sv. Vida št. 25 je bilo objavljenih v angleškem delu Glasila od 3. septembra 1980, zbral Frank Zupančič.

Uglednemu in aktivnemu K.S.K.J. društvu sv. Vida št. 25, Cleveland, Ohio, priskrbo čestitamo ob častitljivi 90-letnici plodnega delovanja med Slovenci v Clevelandu. Le tako naprej, saj boste kmalu obhajali zavidljiv jubilej 100-letnice društva.

Jože Melaher

Darujte v tiskovni sklad Ameriške Domovine!
Kupujte pri trgovcih, ki oglašujejo v tem listu!
Svoji k svojim!

KANONIK J. J. OMAN:

25 let med clevelandskimi Slovenci

Ali ne stoka morda v vica h v hudem trpljenju in dela pokoro za svoje blazne morije in norije? Saj govori sv. pisimo: "Ne pojdeš odtod, dokler ne poplašaš zadnjega vinarja." Priznam pa, da me Napoleonov grob z vsem svojim sijajem ni prav nič ganil. Povzpeli smo se tudi na Eifflov stolp. Že od mladih nog me je najbolj vlekle v višino. Ker so prostrane minnesotske planjave nudile le malo prilike temu mojemu nagonu, sem pa pogosto plezal na visoka drevesa, s katerih sem se na materino in mojo žalost navadno vračal z raztrganimi hlačami.

Tudi v Parizu me je vlekle na ta jekleni stolp, ki se dviga skoraj 900 čevljev v zrak in smo ga opazili že dolgo prej, preden smo prišli v mesto. Ob našem posetu je bil Eifflov stolp še najvišja stavba na svetu, danes pa ga že prekaša Empire State Building v New Yorku. Z vzpenjačo smo se peljali skoraj do vrha stolpa in od tam zrli na prekrasno okolico. Razgled je bil nepopisen.

V terek zjutraj ob osmih smo zapustili Pariz. Ni mi bilo žal po njem. Menda še nisem videl tako pustega mesta ne prej ne pozneje. Razen tistih pohabljenih sirot v cerkvi presv. Srca nismo ves čas videli niti deset otrok na pa-

riških ulicah. Mesto, ki nima otrok, je puščava, pa naj ima tudi vse druge zanimivosti.

Vlak nas je peljal proti jugu na svetovno znano božjo pot v Lurd. Pokrajina, po kateri smo se vozili, je bila nalahno valovita in me je spominjala na zahodno Minnesoto in severno-vzhodno Dakototo. Farmarji so želi rž in pospravljali seno.

Poljsko orodje je bilo videti ameriškega izvora, le vprega je bila v več slučajih drugačnega. Namesto konj in motorjev so vozili voli. Češnje so bile že zrele in drevesa so kar klonila pod težo zlahtnega sadu. Kako lepo nas uči narava: Čim več sadu, tem večja ponižnost.

Vendar pa so bile češnje drage, zato se mi je zdelo, da so hoteli kmetje osmukati oboje, drevesa in nas. Sicer se pa ponavlja vedno stara resnica: če človek ne pozna veljave tujega denarja, ga povsod smukajo.

Po valoviti ravnini, ki sega tja do mesta Bordeaux, se raztezajo rodovitni in skrbno obdelani vinogradi, mimo katerih smo ure in ure brzeli. Ko pa prenehajo trtni nasadi, nastopijo obsežni borovi gozdovi. Pokrajina je postajala enolična in dolgočasna. Sonce je polagoma zašlo, na zemljo je legla tiha poletna noč.

Visoko nad Pireneji, ob katerih vznožju se skriva Lurd, naš težko zaželeni cilj, je plaval mesec, ki je narahlo razsvetljeval vso pokrajino. Ob eni ponoči smo vendarle prispeli v Lurd, veseli in praznično razpoloženi, ker smo stopili na kraj, ki si ga je izvolila sama nebeška Matka.

V Lurdu.

Drugo jutro smo bili zgodaj na nogah. S Fathrom Zakrajškom sva skušala čimprej pristopiti k oltarju in opraviti sv. mašo. Za strežnika sta se ponudila Anton Grdina in Jože Biks, ki sta prav lepo in dobro vršila svoj posel, dasi ni znal ne eden ne drugi molitvic, ki jih navadno molijo ministranti. Ne spominjam se pa več, ali sta prejela za svoje ministrantsko opravilo tudi običajni groš ali ne? Le to vem, da naju ni doslej še nobeden izmed njiju terjal. Tudi to vem, da sta med sv. mašo in tudi pozneje goreče molila. Sicer pa je v Lurdu votlina in bližnja okolica za slehernega kristjana svet kraj. Tja večkrat prihajajo tudi popolni brezverci, ki pa se mnogokrat vrnejo kot verni spreobrnjenici.

Pred leti je prišel tja dr. Lesour, zloglasni francoski brezbožnik in eden največjih nasprotnikov Katoliške cerkve. Bil je tako zagrizen sovražnik vere, da je opustil zdravništvo in posvetil ves svoj čas boju zoper Boga in cerkev. Imel pa je dobro in verno ženo, ki je neprenehoma molila za njegovo spreobrnjenje. Ker so bile njene molitve na videz brezuspešne, je uboga žena končno sklenila žrtvovati se za dušno ozdravljenje svojega moža. Ljubi Bog je njeno žrtev sprejel. Deset let je trpela hude dušne in telesne muke. Ko pa je čutila, da se ji bliža smrt, je poklicala soproga in mu rekla: "Pojdi v Lurd, tam boš dobil veliko milost. Postal boš dominikanski menih in boš kot tak potem tudi druge spreobračal." Čeprav so bili tisti trenutki, ko je gledal svoji umirajoči ženi v obraz, resni, so se mu vendar zdele njene besede tako bedaste in smešne, da se je na glas zasmejal.

Po smrti svoje žene je hodil dr. Lesour svojo staro pot naprej. V svojih številnih spisih je napadal in sramotil Boga, Marijo, cerkev in vse, kar je dobrega in svetega.

Nekega dne pa je razločno zaslišal glas svoje žene, ki mu je velel: "Pojdi v Lurd!" Osupel je nekaj časa gledal okoli sebe, toda nikogar ni o-

pazil. Vendar je kmalu pozabil na ta slučaj in nadaljeval svojo gonjo zoper Boga. Toda nekega dne je znova zaslišal glas: "Pojdi v Lurd!" Glas je bil isti kot prvič.

Dr. Lesour je začel razmišljati ta nenavadni pojav. Končno mu je pa šinila v glavo misel: "Dobro! Pojdem v Lurd, da pred vsem svetom razkrinkam ta kraj laži in sleparij. Svetu hočem pokazati, kako katoliška Cerkev ljudi slepari in za nos vodi."

Bil je mož beseda. Kmalu nato je odšel v Lurd, kjer je takoj začel z delom razkrinkanja. "Opazoval sem," tako sam poroča, "vse na lastne oči. Obiskal sem votlino, da bi videl, kaj vse se tam godi. Videl sam, kako so ljudje prihajali, spoštljivo poklekovali in iskreno molili. Jaz sem stal ob strani in jih smehljal se pomiloval. Domisljal sem si, da sem edini prosvetljenec, ki bi se za nobeno ceno ne uklonil temu prazneverju. Toda računal sem brez Njega, ki more upogniti tudi najtrše koleno in razsvetliti tudi najtemnejšo pamet.

Kakor da me je nekaj zadelo v glavo, sem se hipoma zavedel, da verujem. Da, verujem, živo verujem brez vsakega pomisleka! Vse, kar poprej nisem mogel razumeti, mi je postalo jasno in logično. Kakor poprej nisem mogel umeti, kako je izobraženemu človeku mogoče verovati, tako sedaj nisem mogel pojmovati, kako je spričo jasnih dokazov mogoče biti neveren. Zdrsnil sem na kolena in molil, molil sem tako pristrčno, iskreno in hvaležno, kot še nikdar poprej. Se-

daj sem šele spoznal, koliko je morala trpeti moja rajnka žena, ko je videla mene brezverca, kako ošabno in slepo sem drvel v pogubo. O, da bi bila sedaj poleg mene!"

(Dalje prihodnjič)

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE
OHIO. — AID FOR AGED PRESCRIPTIONS.

MALI OGLASI

FOR RENT

4 room and 3 room suite, up. Newly decorated. Bath & furnace. Near St. Vitus parish. Ideal for a single or retired couple. 881-7122.

(108-110)

FOR RENT

5 rooms unfurnished. Lake-wood area. Adult couple. No pets. — Call 221-5033.

(108-111)

FOR RENT

5 rooms up. Collinwood area. Call 451-7909 after 12 noon.

(108-111)

HISA NAPRODAJ

Lepo, čista. Okolica Grove-wood in Lakeshore. 486-1451.

(108-111)

For Rent

Furnished Rooms.
Call 361-4423

INSIDE - OUTSIDE WORK
Redecorating, painting, repairs of all kinds including plumbing & roofing.
Call 431-7240

(108-113)

HAIRDRESSER

Part time or full time, Tues. thru Sat.

MASSEUSE

Full time Mon. thru Sat.
Call 681-5353 except Mon.
(108), (110)

V NAJEM

Stanovanje z dvema spalnicama na Grovewood Ave. oddajo samo odraslim. Kličite 953-1544 po 6. uri zvečer.

(X)

For your problem home - roof, porch, steps, paint (exterior, interior) call 681-0683 anytime. Estimates free.

(x)

BY OWNER

North of Blvd.—3 bedrooms, 2 car garage, 2 full baths, ultra modern kitchen, fireplace, new carpeting thruout. Central air, many extras. Executive home. Immediate occupancy. Better than new.
17628 Harland Ave.
481-2433, eve. 531-8041

(X)

For Rent

Available Sept. 1
1 Bedroom unfurnished suite. E. 60 St. north of Superior. Call week days — 5:30 to 7:30 p.m. 442-4386 or 338-3860.

(100-108)

V NAJEM

Spalnico oddajo moškemu ali ženski. Kličite tel. 261-6995.

(107-108)

American-Swiss Watch & Jewelry Service

ALL WORK GUARANTEED

European Craftsman

I Restore Antiques

761 E. 185 St.
531-6525

(107-109)

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

CICHOCKI LEGAL CLINIC

ATTORNEYS-AT-LAW

6428 St. Clair Avenue

641-3942

"Legal Services at Reasonable Rates"

SAVE

NABIRALCE OGLASOV IŠČEMO!

TISKARNA AMERIŠKA DOMOVINA NUJNO

IŠČE NABIRALCE OGLASOV.

ODLIČNI ZASLUŽKI MOŽNI.

KLIČITE 431-0628

V BLAG SPOMIN

OB 18. OBLETNICI,

ODKAR NAM JE UMRLA
NAŠA PREDOBRA
MAMA, STARA MAMA,
TAŠČA IN TETA

MARIJA RIHTAR

Svojo blago dušo je izdihnila
dne 26. septembra 1962.

Vi v zborih nebeških prepevajte slavo, mi v sveti ljubezni smo z Vami vsak čas, kjer Stvarnik je Vaše nebeško plačilo, tja s svojo priprošnjo vodite še nas.

Zalujoči:

hčerke

PAVLA, Mrs. MARIJA STARIČ, Mrs. KATARINA SRŠEN, snaha KRISTINA RIHTAR, zet — MIHA SRŠEN — vnuki in vnukinje, nečaki in nečakinje, in ostalo sorodstvo.

Cleveland, Ohio, 29. septembra 1980.